

Càntut

El present de noces

Cançons de tradició oral

Manel Sentís i Pagès, Montagut i Oix

1. To - tes les mar - ga - ri - de - tes
el ga-lant a la guer - ra,
trec el cap per la fi - nes - tra,
ai, po-bra de mi so - le - ta, n'hau - ré
si me'l ma-ten que me'l ma - tin, a mi el cor me n'in - fl - aran.
ja enveig ve-nir ca - va - lle - ri - a, i el meu ga- lant va al da - vant.

9
se vo - len ca - sar a - quest any,
quisap si me'l tor - na - ran;
dins de Fran-ça vaig mi - rant;

17
ve - ra, au - li - ves, so - ta de l'au - li - ve - ra, un ram, so - ta de l'au - li -
25
ve - ra, au - li - ves, so - ta de l'au - li - ve - ra un ram.
1. 2.
2.Tinc
3.Ja

Ja li porto la cadira per baixar-ne del cavall:
-Déu vo(s) guard, lo *caballero*, Déu vo(s) guard, senyor Joan.
Què en porteu d'aquelles terres on hi heu peleiat set anys,
sense fer-ne mai cap festa si no les principals de l'any?
-Jo te porto unes joies me l'han feta els cristians;
no són ni d'or ni són de plata, tampoc no són de diamants.